

Priloga 1.5: Opis izhodiščnega stanja območja SAC Notranjski trikotnik

Območje s podzemnim svetom porečja kraške Ljubljanske med Pivško kotlino, Cerkljanskim in Planinskim poljem s presihajočimi jezери in podzemnimi jamami, ki so habitat človeške ribice in hrošča drobnovratnika. Kompleksen preplet raznolikih življenjskih okolij kot so travnišča, mokrišča, vodni habitati in gozd, nudi dom številnim rastlinskim in živalskim vrstam.

ID območja	SI3000263
Ime območja	Kočevsko
Tip območja	POO (posebno ohranitveno območje)
Potrjen SAC	3. 2. 2012
Biogeografska regija	alpska, celinska
Površina	106.799,26 ha

Legenda

- območje posega
- vplivno območje 100 m
- vplivno območje 200 m
- vplivno območje 1.000 m
- vplivno območje 2.000 m
- notranja cona vrste/HT
- SAC Notranjski trikotnik

Legenda za kvaliteto cone: *D* – dobra, *S* – sprejemljiva, *N* – nezadostna

V nadaljevanju je izhodiščno stanje vrst, za katere je v skladu s *Pravilnikom o presoji sprejemljivosti vplivov izvedbe planov in posegov v naravo na varovana območja (Ur. l. RS, št. 130/04, 53/06, 38/10 in 3/11)* potrebno opraviti presojo. Obravnavamo tiste vrste, pri katerih pričakujemo, da

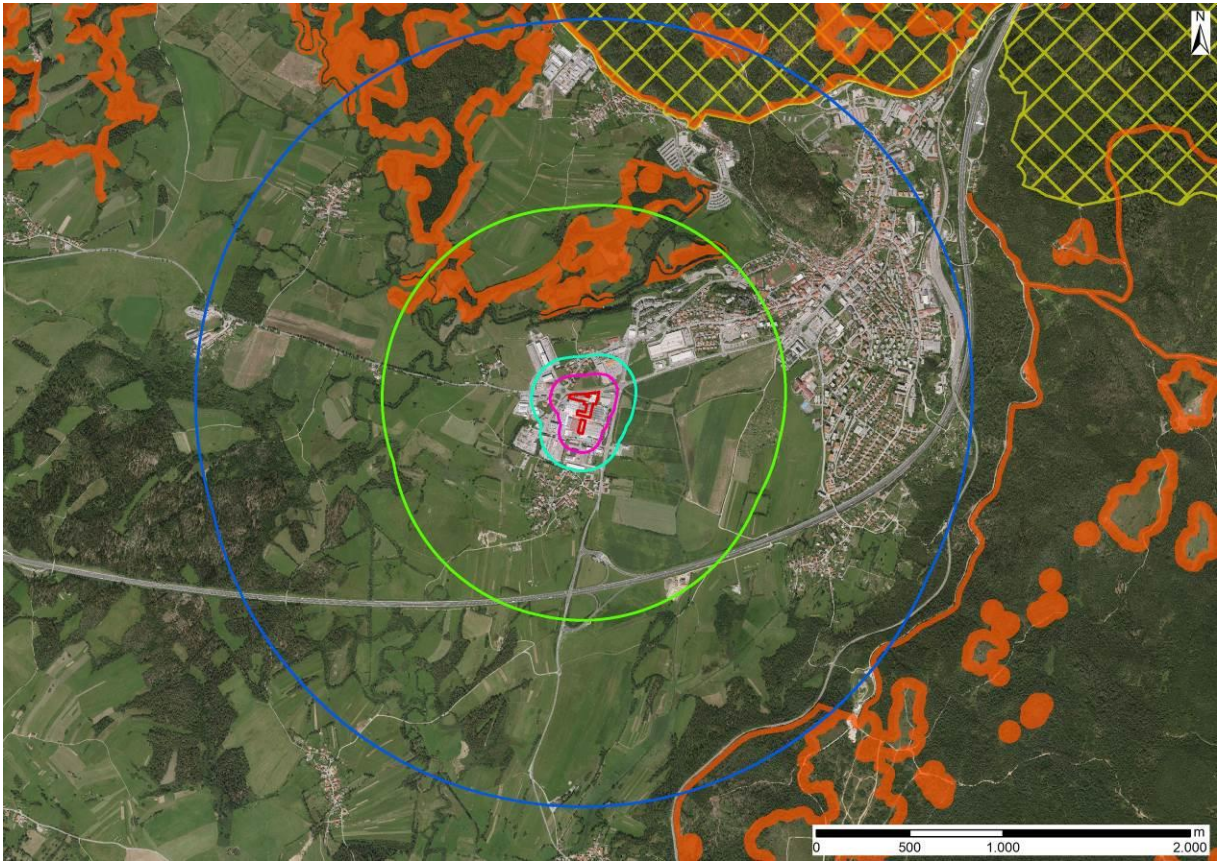
bo obravnavani poseg vplival na njihove populacije ter habitate na območju dejanske razširjenosti v Sloveniji, tj. vrste, ki imajo v Natura 2000 območju opredeljeno notranjo cono v vplivnem območju posega.

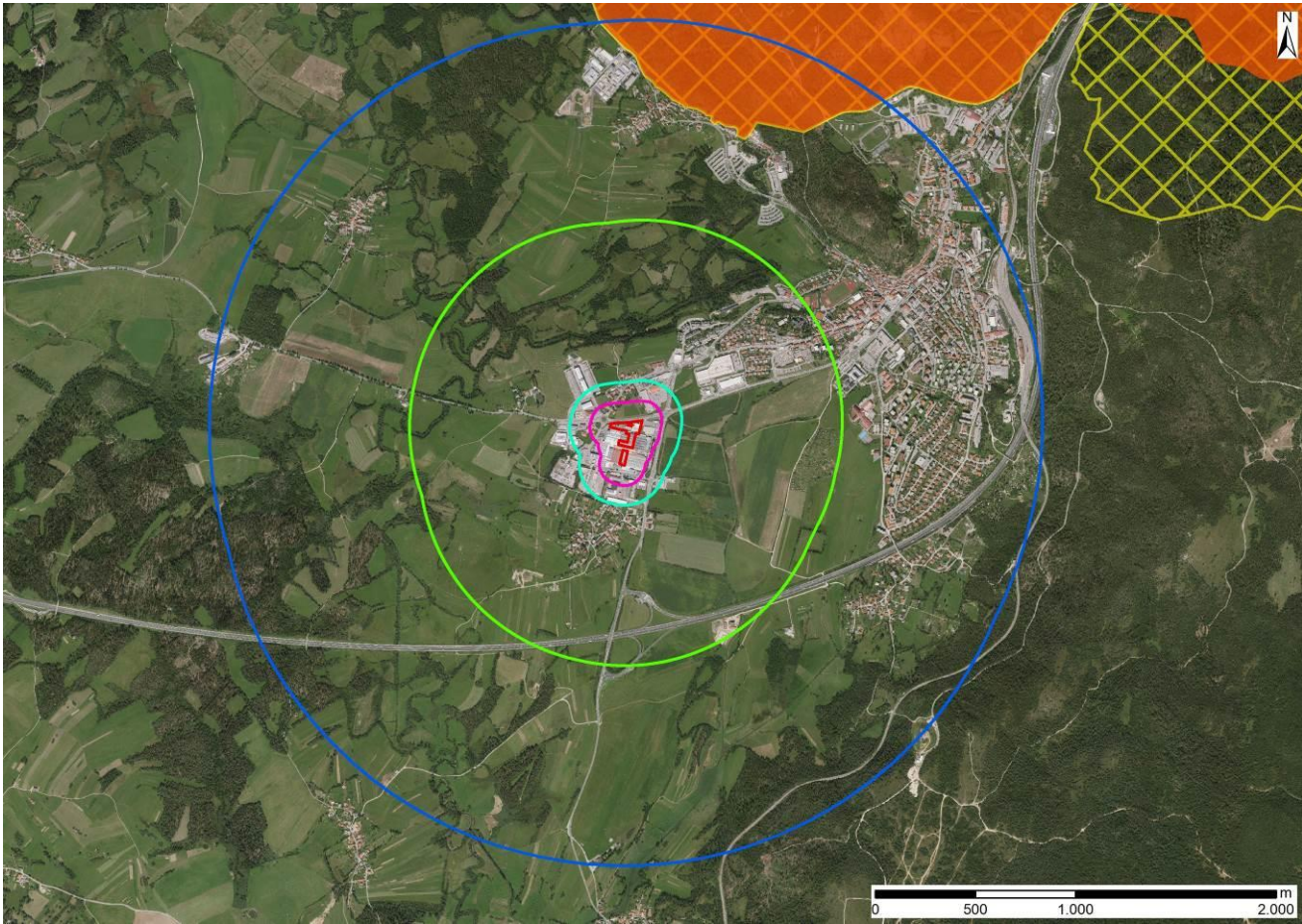
Tabela 1: Obravnavane vrste/HT na območju SAC Notranjski trikotnik

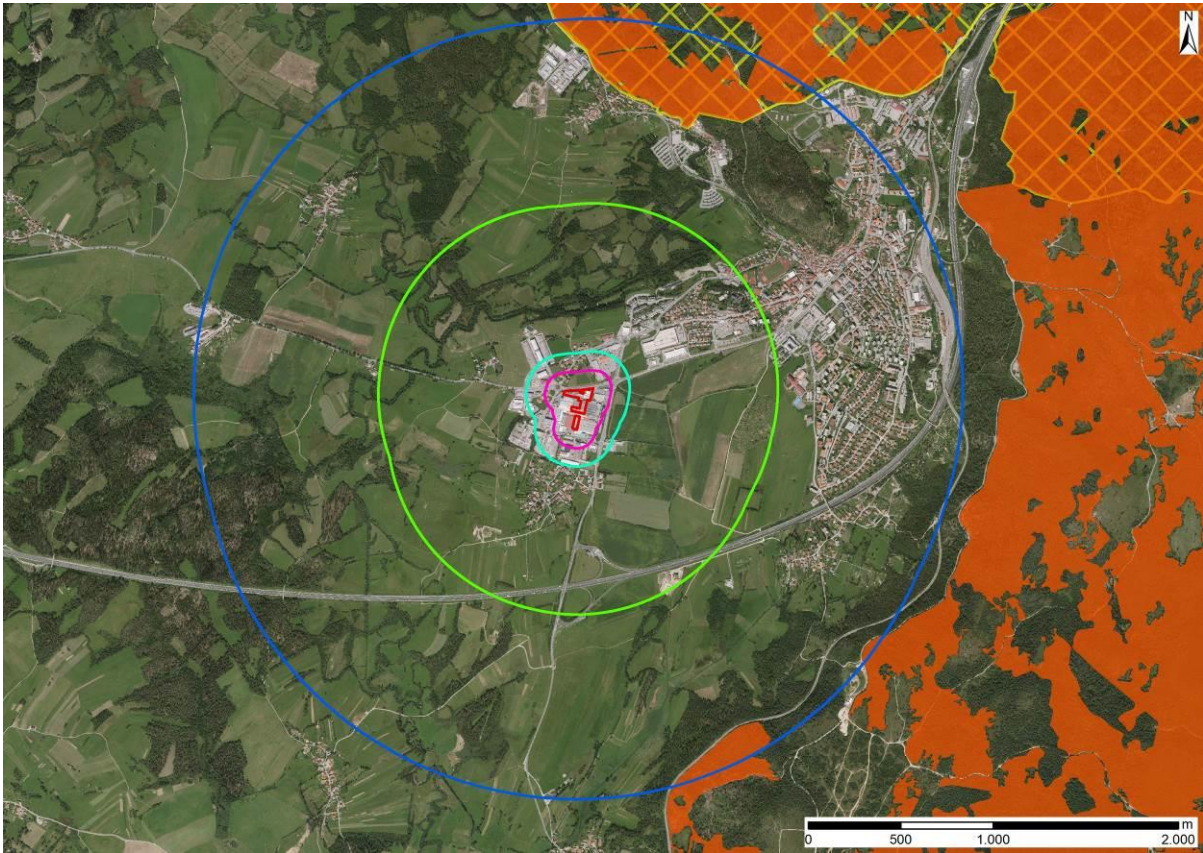
Znanstveno ime/HT	Slovensko ime	EU koda
<i>Barbastella barbastellus</i>	širokouhi netopir	1308
<i>Bombina variegata</i>	hribski urh	1193
<i>Callimorpha quadripunctaria</i>	črtasti medvedek	1078*
<i>Canis lupus</i>	volk	1352*
<i>Leptodirus hochenwartii</i>	drobnovratnik	4019
<i>Lynx lynx</i>	navadni ris	1361
<i>Miniopterus schreibersii</i>	dolgokrili netopir	1310
<i>Morimus funereus</i>	bukov kozliček	1089
<i>Myotis bechsteinii</i>	veliki navadni netopir	1323
<i>Myotis emarginatus</i>	vejicati netopir	1321
<i>Proteus anguinus</i>	močeril	1186*
<i>Rhinolophus hipposideros</i>	mali podkovnjak	1303
<i>Triturus carnifex</i>	veliki pupek	1167
<i>Ursus arctos</i>	rjavi medved	1354*
Jame, ki niso odprte za javnost		8310

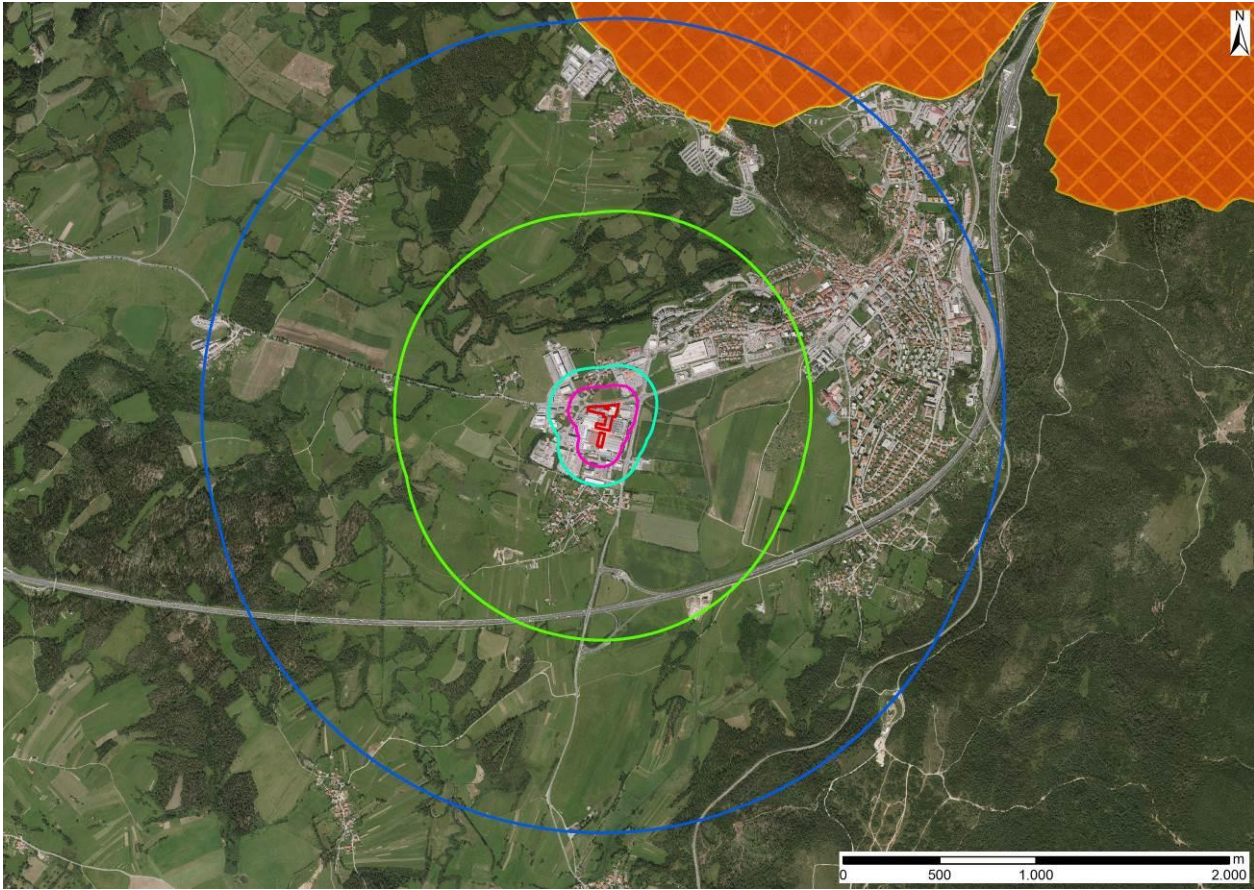
Tabela 2: Vrste/HT, ki jih ne obravnavamo

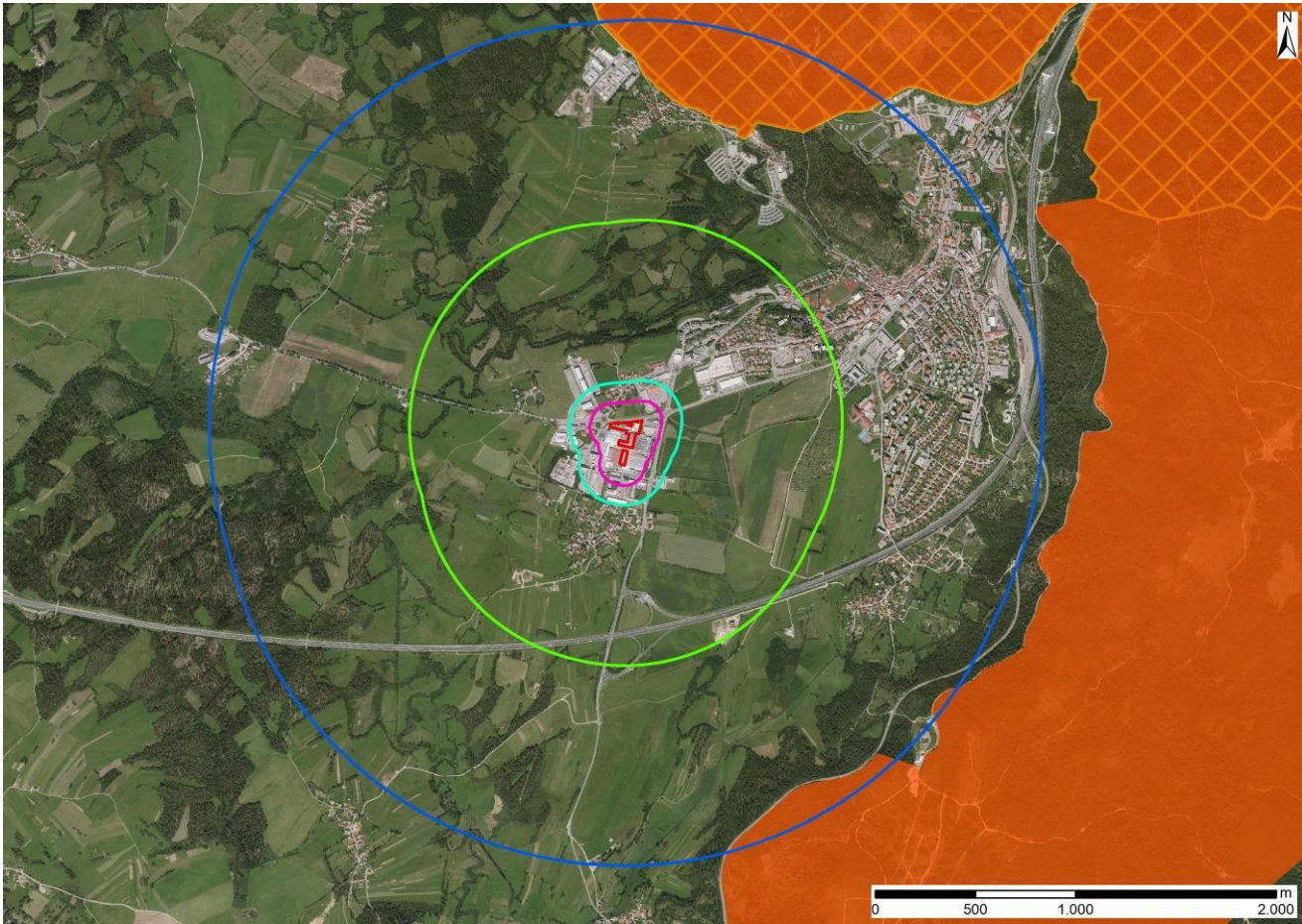
Znanstveno ime/HT	Slovensko ime	EU koda
<i>Anisus vorticulus</i>	drobni svitek	4056
<i>Austropotamobius torrentium</i>	navadni koščak	1093*
<i>Drepanocladus vernicosus</i>	/	1393
<i>Gladiolus palustris</i>	močvirski meček	4096
<i>Lutra lutra</i>	vidra	1355
<i>Maculinea teleius</i>	strašnični mravljiščar	1059
<i>Myotis capaccinii</i>	dolgonogi netopir	1316
<i>Myotis myotis</i>	navadni netopir	1324
<i>Scilla litardierei</i>	travniška modra čebulica	4101
<i>Vertigo angustior</i>	ozki vrtenec	1014
Trde oligo-mezotrofne vode z bentoškimi združbami parožnic (<i>Chara</i> spp.)		3140
Naravna evtrofna jezera z vodno vegetacijo zvez <i>Magnopotamion</i> ali <i>Hydrocharition</i>		3150
Presihajoča jezera		3180*
Vodotoki v nižinskem in montanskem pasu z vodno vegetacijo zvez <i>Ranunculion Fluitantis</i> in <i>Callitricho-batrachion</i>		3260
Reke z muljastimi obrežji z vegetacijo zvez <i>Chenpodion rubri</i> p. p. in <i>Bidenton</i> p. p.		3270
Travniki s prevladujočo stožko (<i>Molinia</i> spp.) na karbonatnih, šotnih ali glineno-muljastih tleh		6410
Nižinske in montanske do alpinske hidrofilne robne združbe z visokim steblikovjem		6430
Nižinski ekstenzivno gojeni travniki (<i>Alopecurus pratensis</i> , <i>Sanguisorba officinalis</i>)		6510
Uleknine na šotni podlagi z vegetacijo zveze <i>Rhynchosporion</i>		7150
Bazična nizka barja		7230
Ilirski bukovi gozdovi (<i>Fagus sylvatica</i> (Aremonio-Fagion))		91K0

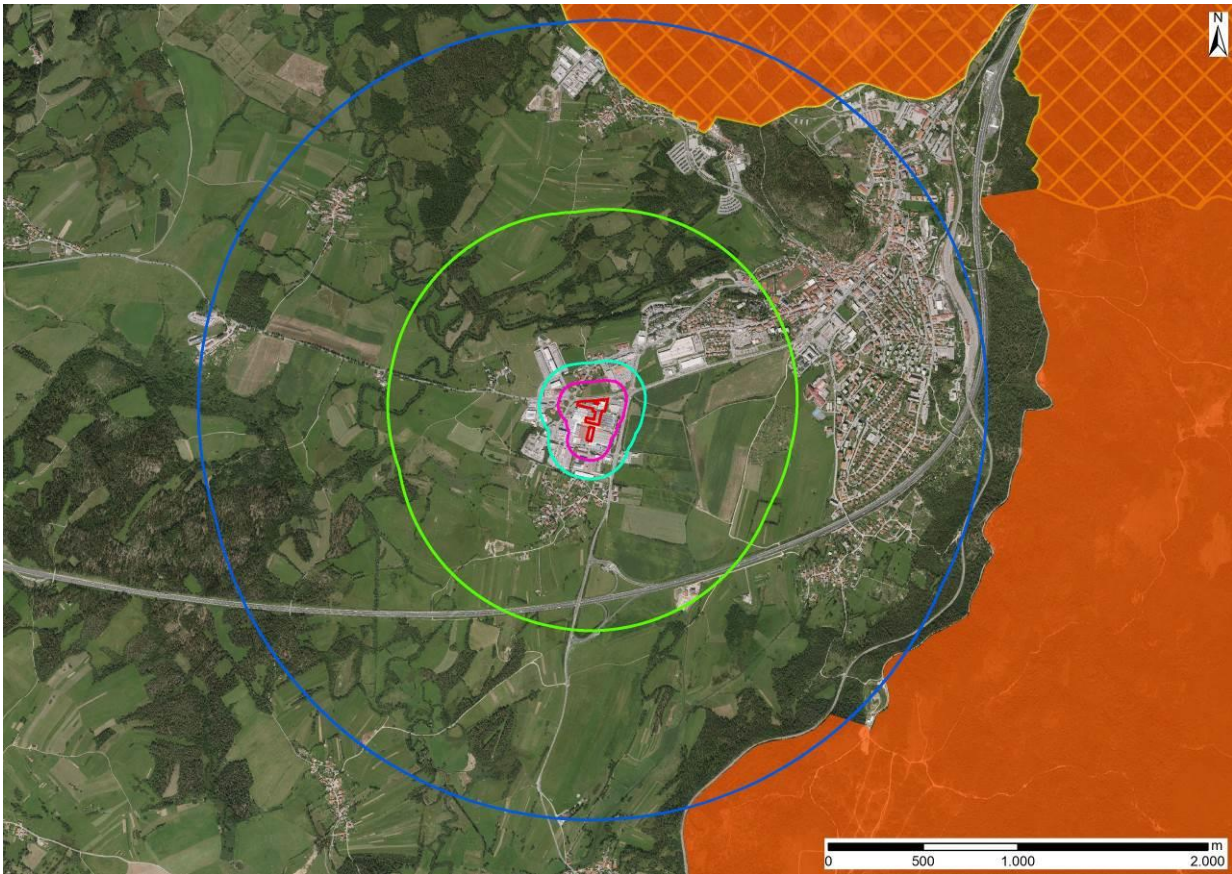
črtasti medvedek	<i>Callimorpha quadripunctaria</i>	Velikost in kvaliteta cone: 1.382,52 ha (S)
<p>Biologija vrste:</p> <p>Vrsta potrebuje listnate do mešane presvetljene gozdove od nižin do 1.000 metrov nadmorske višine z visokim deležem vrzeli, jas in gozdnih robov z dobro zastopanim zeliščnim in grmovnim slojem ter vrstno bogatimi travniki v bližini. Mlade gosenice se hranijo z listi mrtvih kopriv, vrbovcev in drugih zelišč v podrastu, po prezimitvi pa se hranijo z listi grmovnih vrst (leska, robida, kosteničevje, navadna metla). Metulji srkajo nektar cvetov konjske grive, navadne dobre misli, gadovca, osatov, mete in tudi drugih medonosnih rastlin, ki cvetijo pozno poleti v gozdu in ob gozdnem robu. Metulji so aktivni podnevi in ponoči: podnevi se odrasli osebki hranijo, ponoči pa pariyo.</p>		
<p>Dejavniki ogrožanja:</p> <p>Posamezne populacije so ogrožene zaradi pogoste košnje gozdnega roba ali zaradi uporabe pesticidov na površinah v bližini.</p>		
<p>Grafični prikaz notranjih con vrste:</p> 		<p>Stanje vrste na območju prostorske ureditve:</p> <p>Vrsta je v Sloveniji splošno razširjena, najpogostejša je v gozdnatih predelih (Kočevska, Pohorje, Polhograjsko in Škofjeloško hribovje, predgorje Alp) (Verovnik in sod. 2009). Podrobnejših podatkov o vrsti na SAC območju nismo našli.</p>

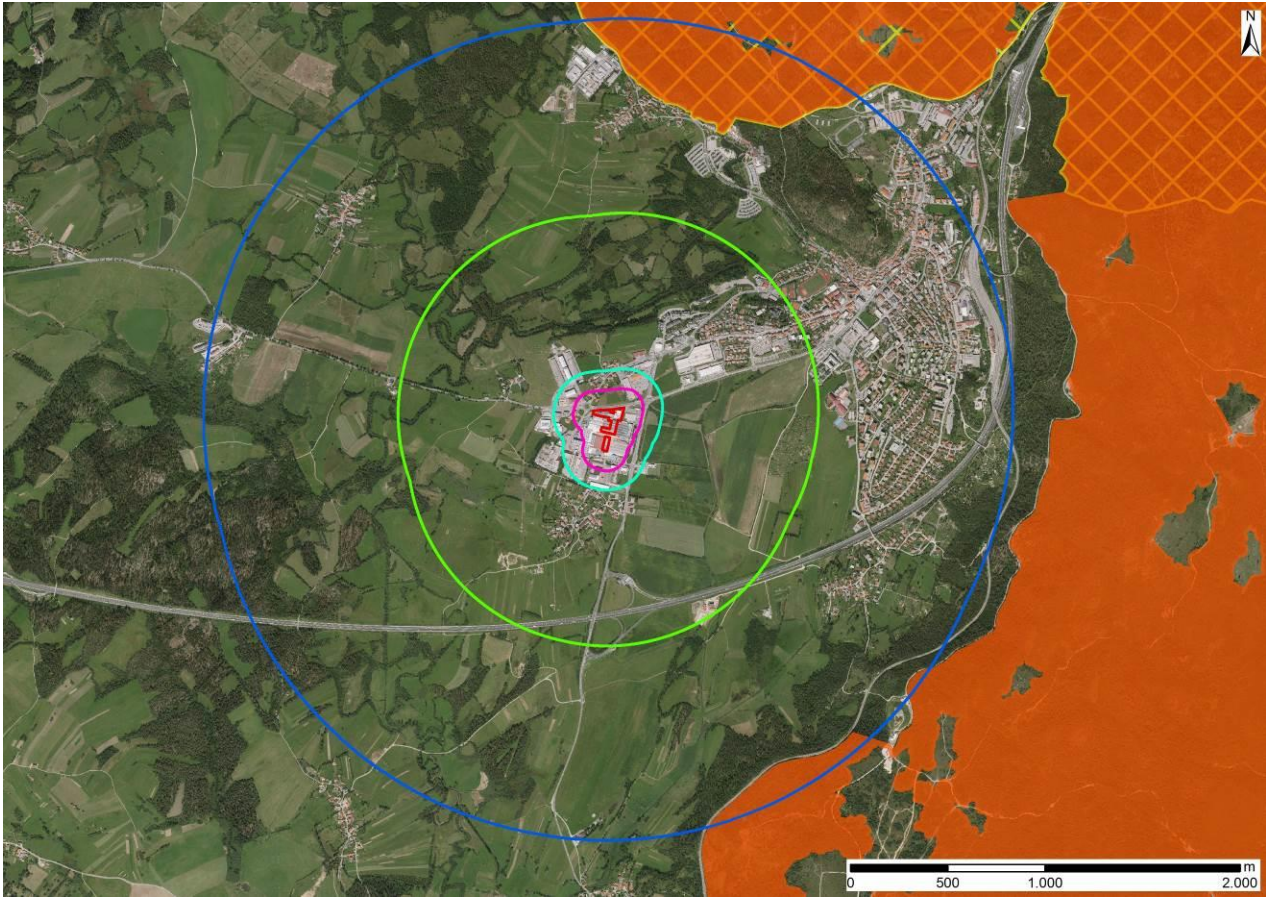
drobnovratnik	<i>Leptodirus hohenwartii</i>	Velikost in kvaliteta cone: 10.567,47 ha (S)
<p>Biologija vrste: Mezofilna, acidofilna vrsta listnatega mahu senčnih rastišč. Poseljuje lubje ob vznožju listopadnih, predvsem starih dreves v strnjenih listopadnih (predvsem bukovih) gozdovih. Vrsta se pojavlja v majhnih šopih ali posameznih blazinicah z majhno gostoto, skupaj z drugimi vrstami, ki poseljujejo isti habitat. V Sloveniji uspeva na razpadajočih bukovih ostankih, deblih in štorih v montanskem pasu do 1000 m n. m., redko pa sega v kolinski pas pod 500 m n. m.</p>		
<p>Dejavniki ogrožanja: Podiranje gostiteljskih dreves ter dreves v bližnji okolici, kar spreminja mikroklimatske razmere, ter onesnaženost zraka.</p>		
<p>Grafični prikaz notranjih con vrste:</p> 		<p>Stanje vrste na območju prostorske ureditve: Na območju Postojnskega krasa je več jam, v katerih so potrdili obstoj drobnovratnika (Brezno v Hren, Medvedja jama, Kotova jama, Magdalena jama, Črna jama, Jama Koliševka, Jamski sistem Postojnska jama, Zguba jama) (Vrezec in sod. 2007).</p>

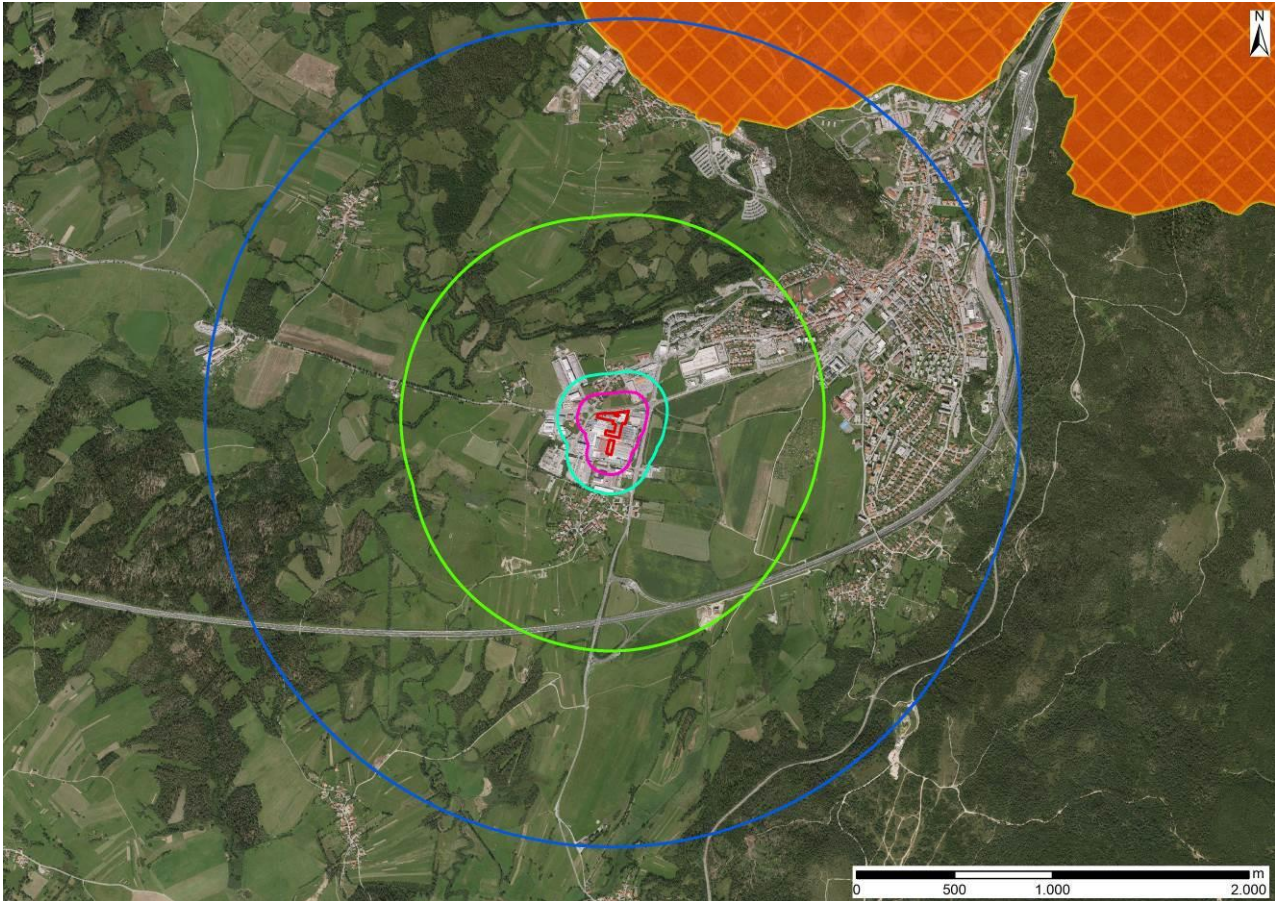
bukov kozliček	<i>Morimus funereus</i>	Velikost in kvaliteta cone: 9.730,8 ha (S)
<p>Biologija vrste:</p> <p>Prehranjujejo se z lesom različnih drevesnih vrst. Odrasle privablja vonj ranjenih ali posekanih dreves predvsem bukve in jelke, v katerega samice tudi odlagajo jajčeca. Razvoj poteka tri do štiri leta, ličinke se prehranjujejo pod lubjem in se zabubijo globlje v lesu. Posebnost vrste je relativno dolga življenjska doba odraslih osebkov (2 leti). Hroščki so nekrilati, zaradi česar je omejena njihova mobilnost, kljub temu pa posamezen osek prehodi velike razdalje. Poleg naravnih ovir, kot so reke, z gradnjami cest in avtocest postavljamo se več mej med populacijami vrste..</p>		
<p>Dejavniki ogrožanja:</p> <p>Vrsta je v Sloveniji splošno razširjena in trenutno ne velja za ogroženo, vendar pa zaradi povpraševanja po bukovem kozličku na evropskih zbirateljskih borzah obstaja nevarnost izlavljanja hroščev v komercialne namene.</p>		
<p>Grafični prikaz notranjih con vrste:</p> 		<p>Stanje vrste na območju prostorske ureditve:</p> <p>Bukov kozliček je v Sloveniji splošno razširjena vrsta, pogostejši je v JZ delu države. Z območja severno od Postojne, nad območje posega v SAC Notranjski trikotnik so znani starejši podatki o pojavljanju vrste pa tudi posamezne najdbe v letih 2015 in 2016 (podatkovna baza ZRSVN; Vrezec in sod. 2017).</p>

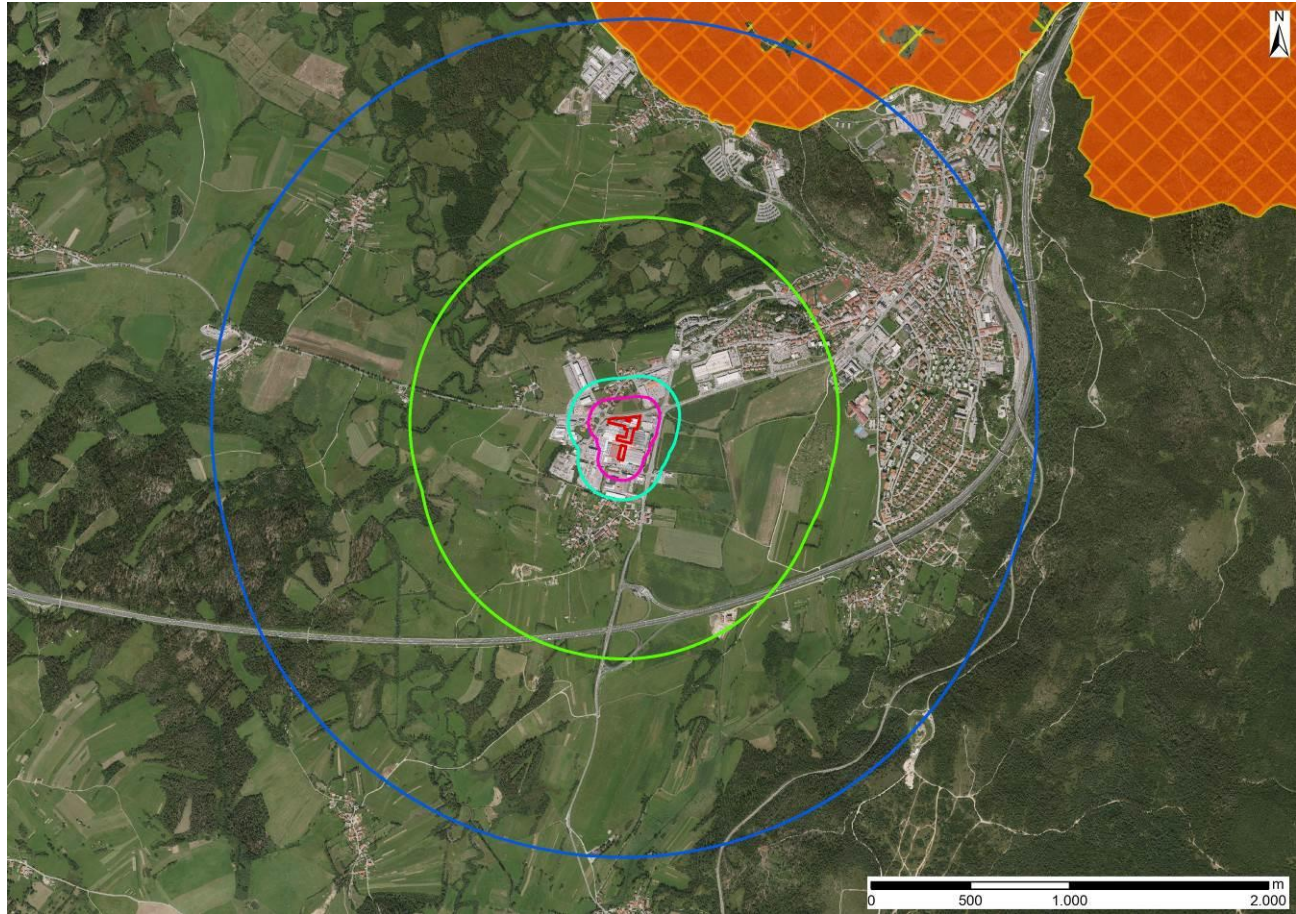
hribski urh	<i>Bombina variegata</i>	Velikost in kvaliteta cone: 15.231,60 ha (N)
<p><i>Biologija vrste:</i></p> <p>Gozdna vrsta, ki išče zavetje pod kamni in odmrli kosi lesa, v skalnih razpokah v grmovju ali v svetlih gozdnih robovih, kjer lahko preživi poletna obdobja mirovanja in prezimuje. Tipična mrestišča in življenjski prostor ličink so nezasenčene občasne luže v ali blizu gozda (glinokopi, kamnolomi, kolesnice na cesti). Predvsem mladi odrasli osebkovi so zelo mobilni in prepotujejo tudi več kot kilometer daleč od vode.</p>		
<p><i>Dejavniki ogrožanja:</i></p> <p>Na robnih območjih lahko k upadanju števila prispevajo klimatski faktorji, kot npr. malo padavin ali nizke temperature. Najbolj jih ogroža izginjanje majhnih vodnih teles zaradi sprememb v rabi tal. Populacije so lokalno ogrožene tudi zaradi intenzifikacije rabe gozdov in kmetijskih zemljišč.</p>		
<p><i>Grafični prikaz notranjih con vrste:</i></p> 		<p><i>Stanje vrste na območju prostorske ureditve:</i></p> <p>Vrsto lahko pričakujemo v vseh plitvih občnih vodah brez rib (jarki, presihajoči potoki, luže v kolesnicah) (občasno jezero Jeredovce vzhodno od Žej, vojaško vadbišče Poček; Polak 2005), prezimuje v svetlih gozdovih in na močvirnih travnikih (Cipot in Lešnik 2007).</p>

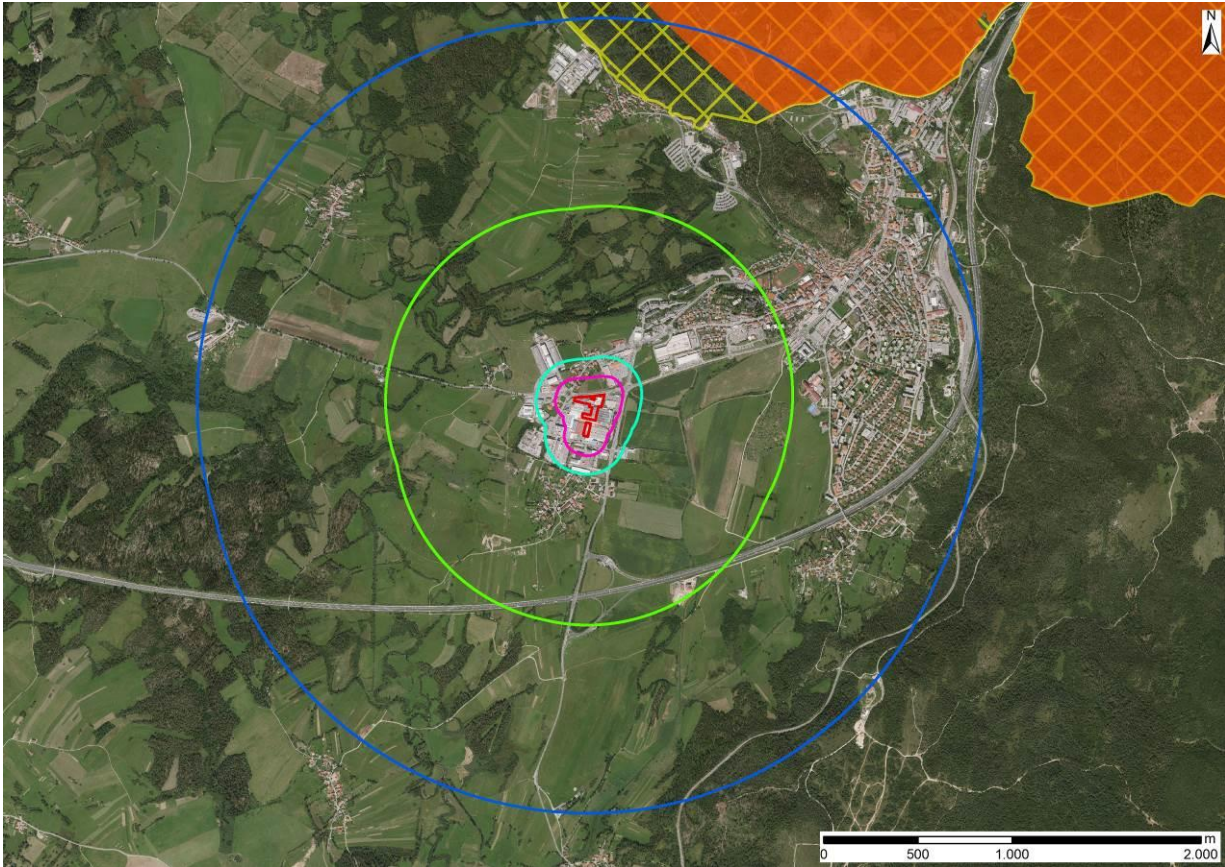
človeška ribica	<i>Proteus anguinus</i>	Velikost in kvaliteta cone: 15.229,88 ha (D)
<p>Biologija vrste:</p> <p>Odrasli osebki ostanejo podobni ličinkam. Poznamo dve podvrsti: pri <i>P. a. anguinus</i> je telo rožnatobelega barve, oči so majhne in prekrivane s kožo, pri <i>P. a. parkelj</i> pa je telo črno-sive barve, oči so majhne, vendar jih ne prekriva koža. Ocenjujejo, da močeril v naravnem okolju dočaka okoli 58 let, osebki v ujetništvu pa so živeli tudi po 70 let. Živijo v podzemnih vodah dinarskega krasa s temperaturo 8-12 °C.</p>		
<p>Dejavniki ogrožanja:</p> <p>Ogroženost močerila je povezana z onesnaženjem površinskih voda na kraškem svetu.</p>		
<p>Grafični prikaz notranjih con vrste:</p> 		<p>Stanje vrste na območju prostorske ureditve:</p> <p>V Sloveniji je znanih okoli 160 najdišč vrste, od tega na Dolenjskem več kot polovica (Sket 1997). Prvič je bila najdena v Postojnskem jamskem sistemu (tudi v: Požiralnik pod Kremenco, Izvir pri Betalovem spodmolu, Fužina pri stari vasi; Sket 1997). V Postojnski jami, kjer živi stalna in močna populacija (Sket 1997, Fitzinger 1850, v podatkovna baza ZRSVN), jo je leta 1797 odkril Josip Jeršinovič. Potrjeno je tudi pojavljanje človeške ribice Matijevi jami na robu Palškega jezera ter v izvirihi oziroma občasni močni bruhalnikih Pivke (Kljunov ribnik) pri gradu Kalc ter mlinu pri Žejah (Polak 2005).</p>

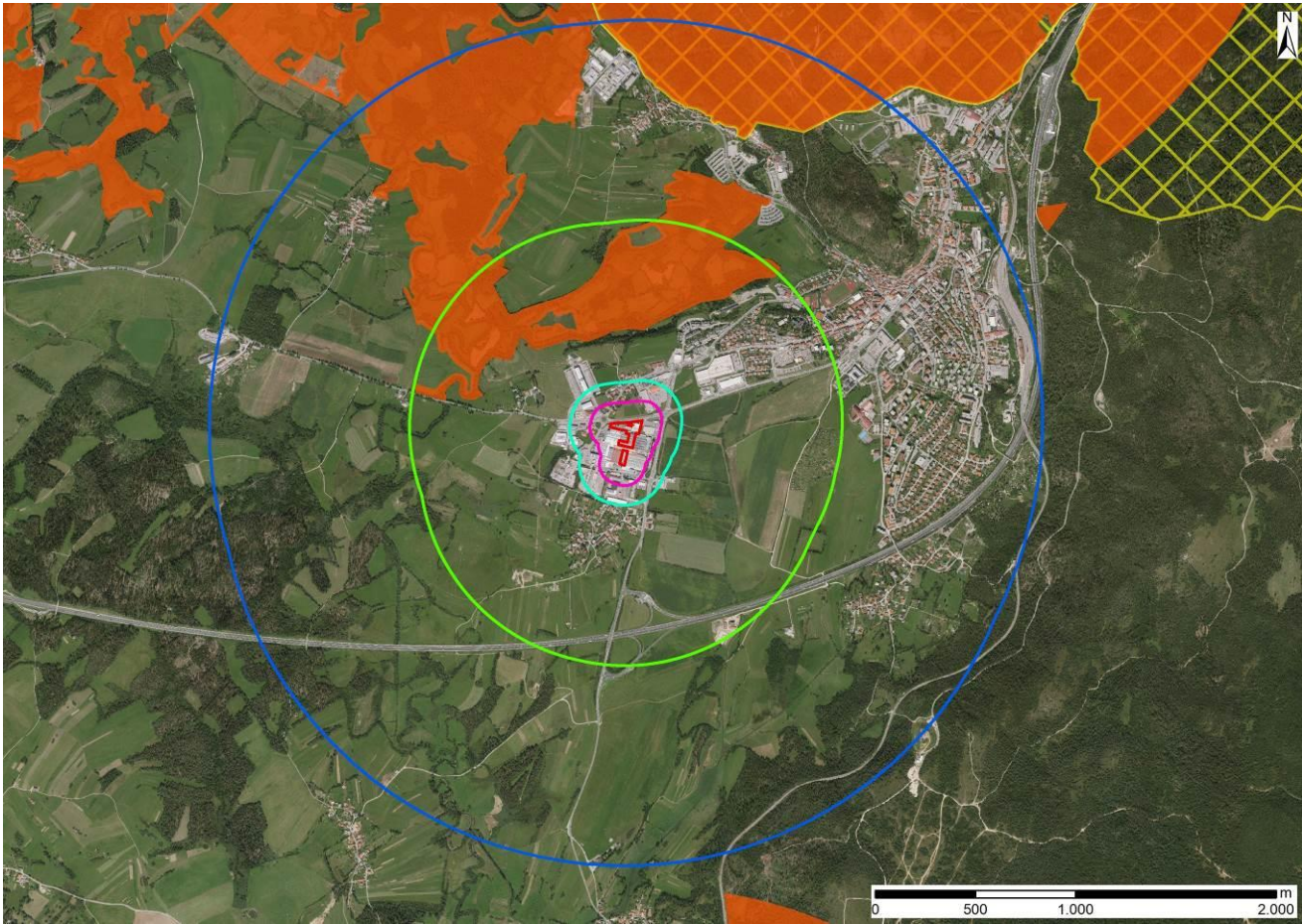
veliki pupek	<i>Triturus carnifex</i>	Velikost in kvaliteta cone: 15.231,6 ha (N)
<p>Biologija vrste:</p> <p>Največja vrsta pupkov v Evropi. Ličinke imajo zunanje škrge, s čimer so vezane na življenje v vodi. Odrasel osebek se prehranjuje na kopnem, predvsem na ekstenzivnih vlažnih travnikih gričevnatega in hribovitega sveta. Prezimuje lahko na kopnem (v gozdu ali grmiščih v zavetju na vlažnih mestih pod kamni, v skalnih razpokah in luknjah, pod ali v razpadajočem lesu...) ali v vodi, kjer se tudi razmnožuje (srednje veliki kali in druge stoječe mirne vode, ki se zelo redko izsušijo in imajo bujno obrežno in vodno rastlinje ter čisto vodo).</p>		
<p>Dejavniki ogrožanja:</p> <p>Uničevanje in onesnaževanje vodnih okolij, vlaganje rib, intenzivno kmetijstvo ter ceste in promet. Za ohranjanje vrste so pomembni ekološki koridorji, ki vse življenjske prostore na širšem območju povezujejo v funkcionalno celoto.</p>		
<p>Grafični prikaz notranjih con vrste:</p> 		<p>Stanje vrste na območju prostorske ureditve:</p> <p>Veliki pupek uporablja vodna telesa za razmnoževanje, medtem ko prezimuje na kopnem. Pri selitvi iz mrestišč na prezimovališča prehodi tudi do 1 km (Cipot in Lešnik 2007), zato je pri ocenah razširjenosti vrste potrebno upoštevati tudi meta-populacije. Posamezni osebki lahko redno migrirajo med bližnjimi vodami tudi med paritvenim obdobjem. Vrsto lahko pričakujemo v lužah Pivških jezer (npr. Jeredovce vzhodno od Žej) (Polak 2005).</p>

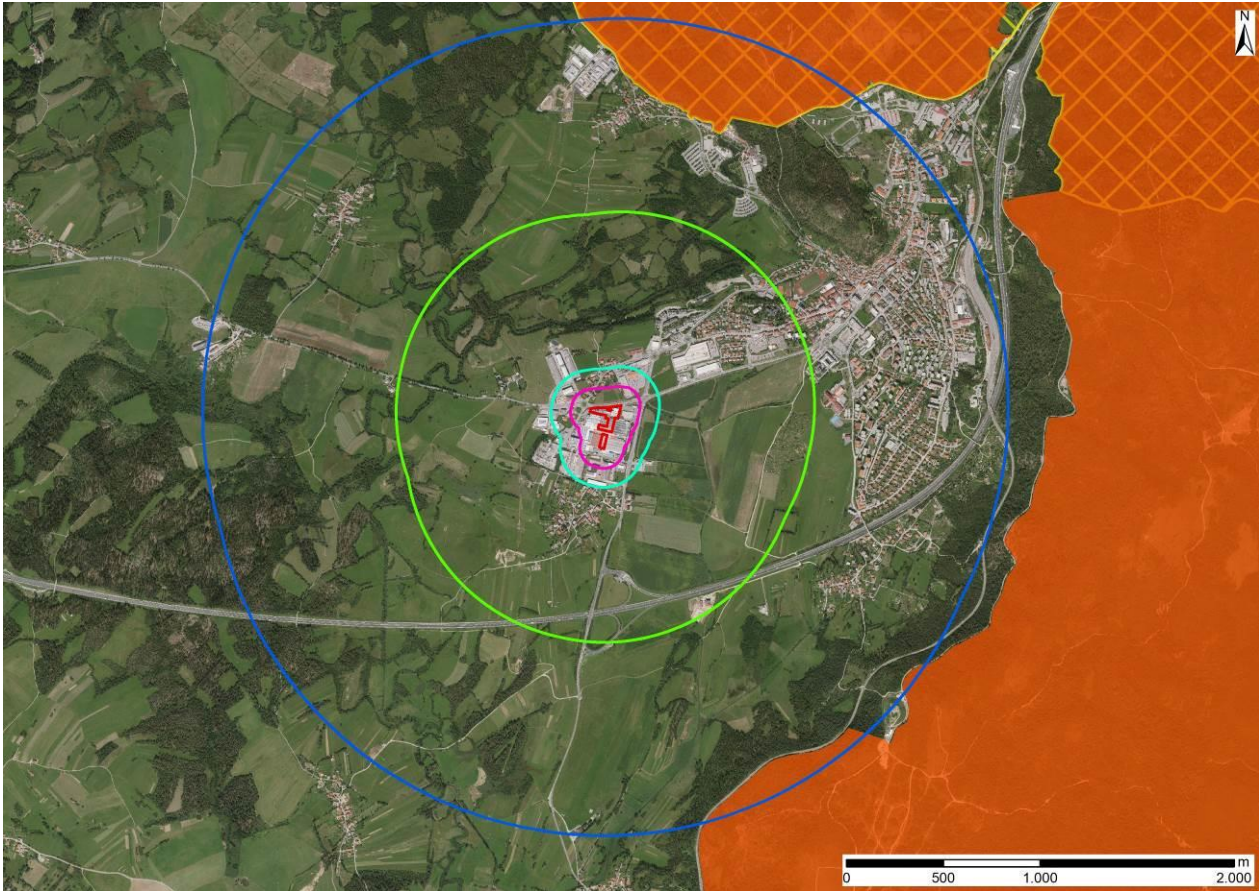
širokouhi netopir	<i>Barbastella barbastellus</i>	Velikost in kvaliteta cone: 10.729,77 ha (N)
<p>Biologija vrste: Živi v gozdnatih območjih. Prezimi večinoma v jamah z nizkimi temperaturami (do 5 °C in visoko zračno vlago). Poleti se čez dan zateče v drevesne dupline, stavbe ali jame, ki jih dnevno menja. Lovi v počasnem, okretnem letu nizko nad vodo, nad drevesnimi krošnjami (raje ima listopaden gozd) in ob gozdnem robu. Hrani se z žuželkami, med katerimi prevladujejo majhni nočni metulji, hrošči in mrežekrilci. Priložnostni selivec (do 290 km), razdalje, ki jih preleti med zimskim in poletnim zatočiščem pa merijo do 20 km.</p>		
<p>Dejavniki ogrožanja: Zatiranje žuželk v kmetijstvu in gozdarstvu, izguba zatočišč (dupline) pa tudi raba zaščitnih sredstev za les na podstrešjih.</p>		
<p>Grafični prikaz notranjih con vrste:</p> 		<p>Stanje vrste na območju prostorske ureditve: V Sloveniji poletna zatočišča niso znana. Zabeleženo je opažanje v Predjamskem sistemu in Javorniškem breznu 1. (Petrinjak 2009)</p>

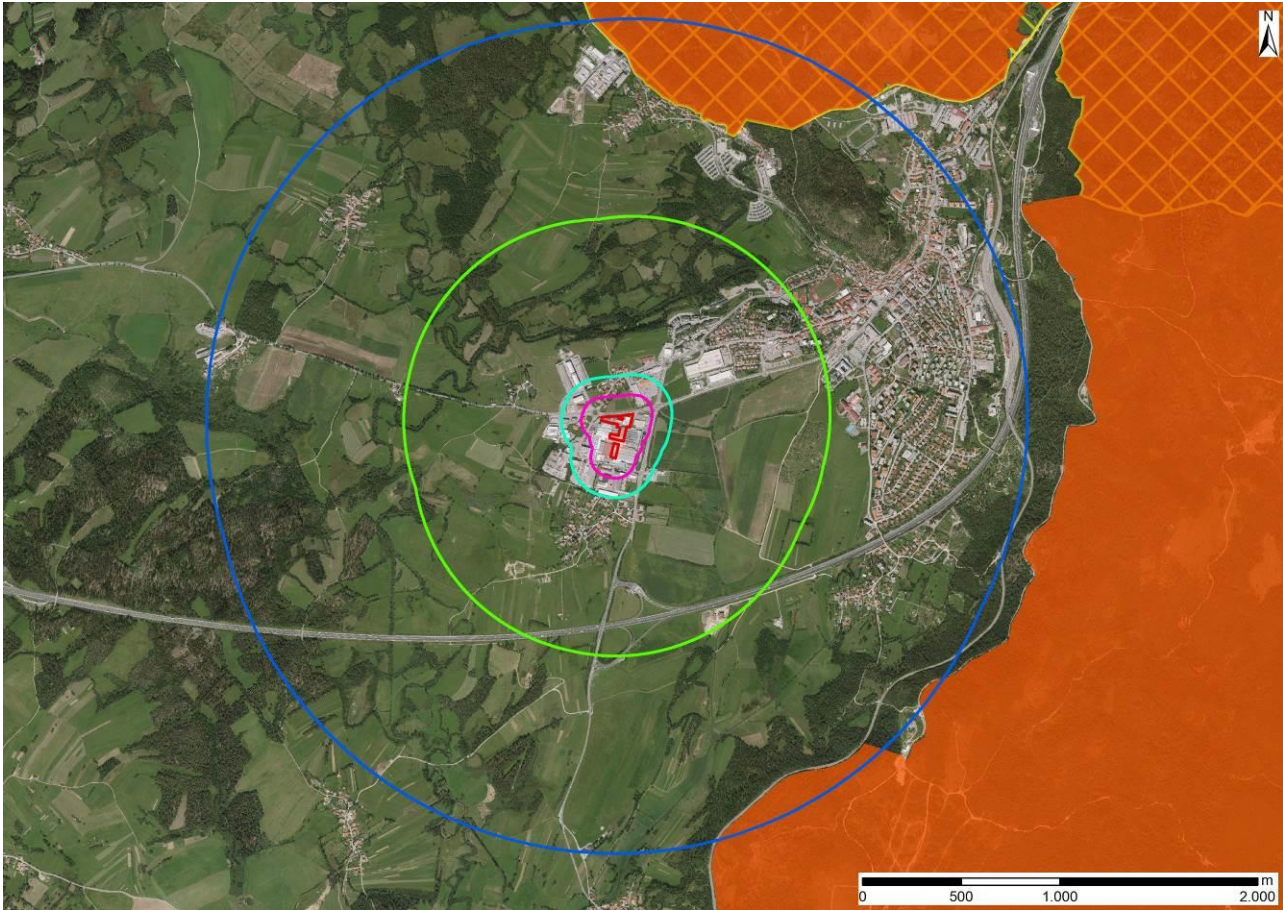
dolgokrili netopir	<i>Miniopterus schreibersii</i>	Velikost in kvaliteta cone: 15.230,86 ha (S)
<p>Biologija vrste: Živi do višine 1.000 metrov, prezimuje v jamah, poletna zatočišča (poleg jam lahko še podstrešja stavb) pa si najde v prehransko bogatem okolju tudi več kot 100 km oddaljena od prezimovališč. Prehranjuje se z žuželkami v gozdu, na gozdnem robu in jasah; prevladujejo nočni metulji, v manjši meri pa mrežekrilci in hrošči.</p>		
<p>Dejavniki ogrožanja: Vrsta je ranljiva zaradi ozkih ekoloških zahtev, zaradi katerih se na zelo omejenem prostoru zgnete pomemben del lokalne populacije. Ogroža jo pomanjkanje zatočišč ter vznemirjanje na zatočiščih in kotiščih.</p>		
<p>Grafični prikaz notranjih con vrste:</p> 		<p>Stanje vrste na območju prostorske ureditve: Zabeleženo je opaženje v Postojni in Predjamskem sistemu (Presetnik 2009).</p>

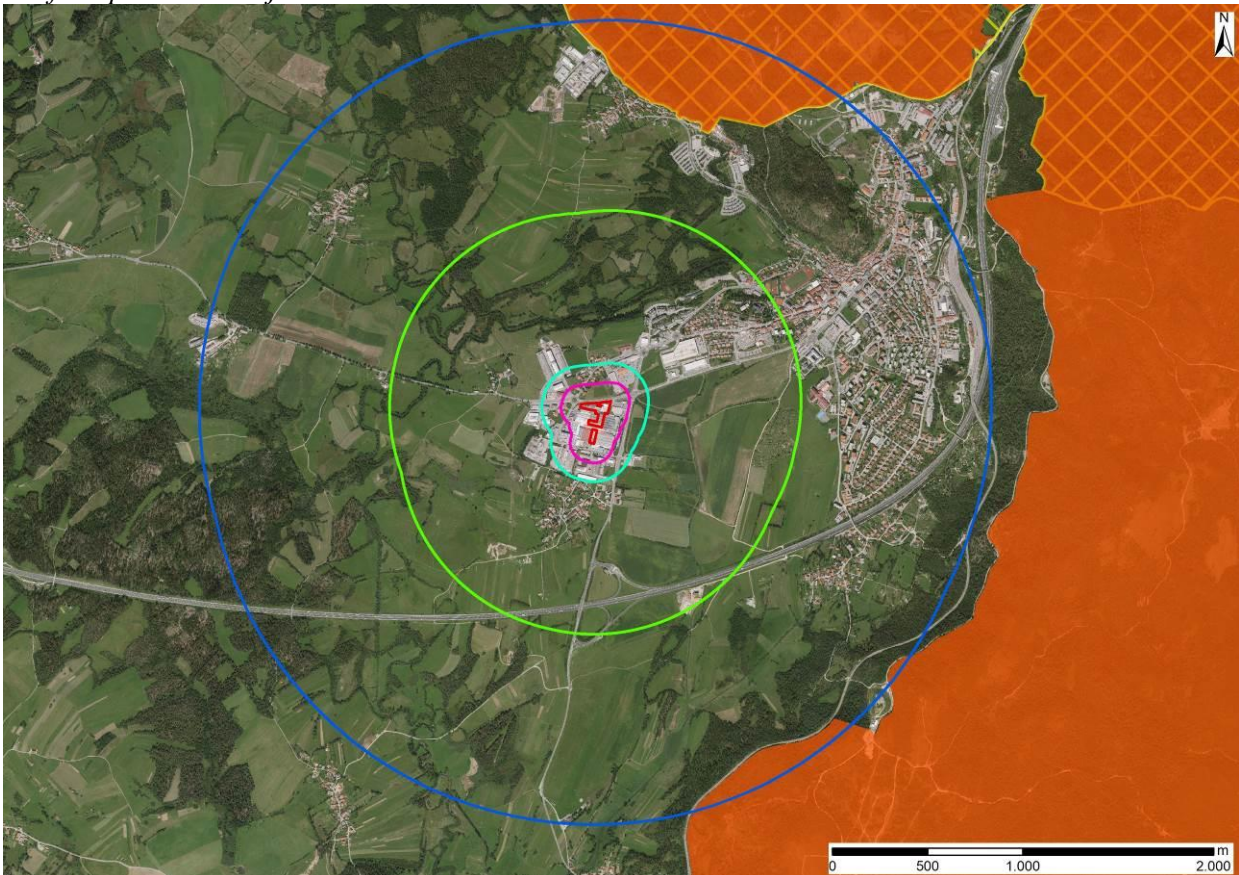
veliki navadni netopir	<i>Myotis bechsteinii</i>	Velikost in kvaliteta cone: 10.729,61 ha (N)
<p>Biologija vrste: Živi v strukturno bogatih gozdovih, s slojem grmičevja in nizkih dreves, predvsem v dinarskih jelovo bukovi gozdovih do 1800 m visoko. Prezimuje v stavbah in jamah oziroma umetnih rovih. Poleti si najde zatočišče v drevesnih duplih in gnezdilnicah, zatočišča pa menja vsak ali vsak drugi dan. Hrano lovi v frfotajočem, živahnem letu, 1–10 m od tal. Najbolj mu ustrezajo mirne noči, brez vetra. Lovi predvsem nočne metulje, košeninarje in hrošče, pa tudi suhe južine, pajke, žuželčje ličinke in druge, ki jih pobira s podlage.</p>		
<p>Dejavniki ogrožanja: Zmanjševanje gozdnih površin (predvsem starih sestojev).</p>		
<p>Grafični prikaz notranjih con vrste:</p> 		<p>Stanje vrste na območju prostorske ureditve: Velikouhi netopir je v Sloveniji slabo poznana vrsta in večina podatkov izvira iz ulova velikouhih netopirjev na vhodnih delih jam (Koselj 2009). Podatkov o pojavljanju vrste na območju SAC nismo zasledili.</p>

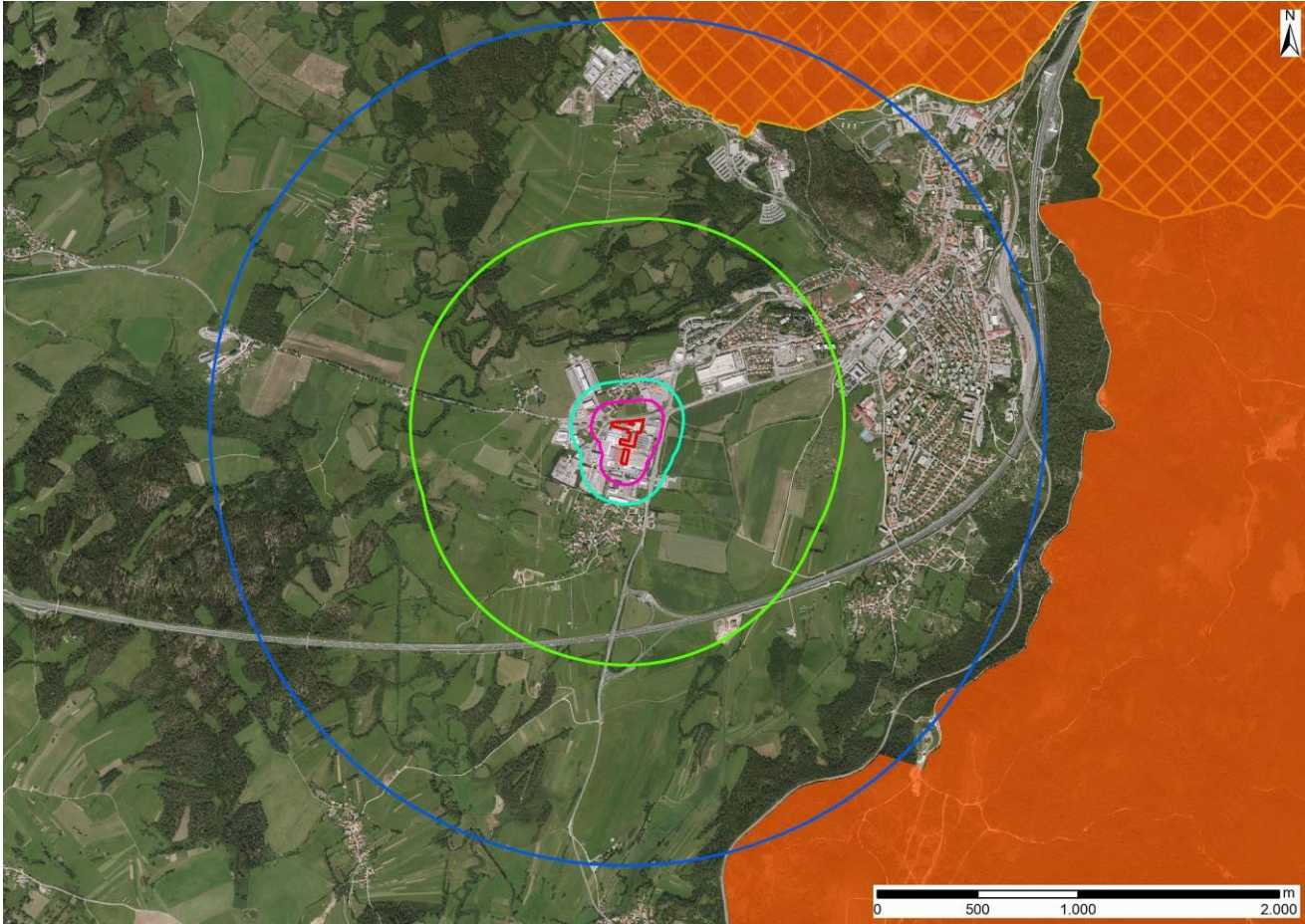
vejicati netopir	<i>Myotis emarginatus</i>	Velikost in kvaliteta cone: 4.410,35 ha (S)
<p>Biologija vrste: Živi v toplih gozdnatih ali grmiščnih predelih, najraje na apnenčasti podlagi v bližini vode. Prezimuje v jamah z visoko zračno vlago, poleti pa se preko dneva zateče tudi na podstrešja stavb. Ketišča so na severu območja razširjenosti na toplih podstrešjih in v zvonikih, na jugu pa tudi v podzemskih jamah. Prehranjuje se s pajkovci in žuželkami, ki jih pobere z listov, vejic in s tal, lovi pa tudi leteče žuželke, ki jih prestreže z letalno mrežo. Pogoste so skupine ali faze, ki ne letajo oziroma so dejavne podnevi.</p>		
<p>Dejavniki ogrožanja: Najbolj so ogrožena njegova ketišča v stavbah, ki so tudi najbolj izpostavljena.</p>		
<p>Grafični prikaz notranjih con vrste:</p> 		<p>Stanje vrste na območju prostorske ureditve: Vejicati netopir je bil najden po vsej Sloveniji razen v visokogorju Alp; podatkov o pojavljanju na območju SAC nismo zasledili.</p>

mali podkovnjak	<i>Rhinolophus hipposideros</i>	Velikost in kvaliteta cone: 8.668,68 ha (S)
<p>Biologija vrste: Najmanjši netopir v skupini podkovnjakov. Živi v toplih zavetrnih dolinah z listopadnim drevjem in grmičevjem, najbolj mu ustrezajo zakrasela območja s kraškimi jamami. Prehranjuje se z žuželkami, med katerimi prevladujejo nočni metulji, mrežekrilci in mladoletnice. Podnevi se zatekajo na podstrešja stavb, redkeje jame. Kotišča so v stavbah, kjer so izpostavljena človekovim posegom (od vandalizma do neustreznih prenov zgradb).</p>		
<p>Dejavniki ogrožanja: Vrsta je v jamah in kotiščih v stavbah izpostavljena človekovim posegom, od vandalizma in motenj s strani obiskovalcev do neustreznih prenov zgradb.</p>		
<p>Grafični prikaz notranjih con vrste:</p> 		<p>Stanje vrste na območju prostorske ureditve: Populacija malega podkovnjaka je v zadnjih desetih letih zmerno narasla (glede na podatke s prezimovališč), trend na kotiščih je stabilen (Presetnik in sod. 2015). Za vrsto je vzpostavljen monitoring (Presetnik in sod. 2007, 2009, 2011, 2012, 2015, 2017, 2019); znanih je več lokacij prisotnosti vrste na širšem območju posega: jama Betalov spodmol; Otoška jama; Jamski sistem Postojnska jama; cerkev Sv. Elizabeta, Mali Otok (kotišče); cerkev Sv. Ana, Hrašče (v Presetnik in sod. 2009; podatkovna baza ZRSVN).</p>

volk	<i>Canis lupus</i>	Velikost in kvaliteta cone: 10.446,4 ha (D)
<p>Biologija vrste:</p> <p>Podnevi se zadržujejo v skrivališčih v gosti podrasti ali na nepristopnih krajih. Je izreden, pretežno nočno dejaven plenilec, ki se združuje v krdela in se zaradi skupinskega lova loteva tudi večjih živali. Prehranjuje se zlasti s srnjadjo, jelenjadjo in divjimi svinjami. Ujame predvsem živali, ki so v slabi telesni kondiciji, zato je pomemben selektor.</p>		
<p>Dejavniki ogrožanja:</p> <p>Omejuje ga človekova dejavnost (velika gostota naselij in prometnic). Že od nekdaj ga je človek preganjal zaradi napadov na drobnico, ki so bolj verjetni ob pomanjkanju parkljaste divjadi. Za preživetje vrste je pomembna povezanost populacij s koridorji.</p>		
<p>Grafični prikaz notranjih con vrste:</p> 		<p>Stanje vrste na območju prostorske ureditve:</p> <p>Ozek koridor med Selcami in Prestrankom je redna stečina volkov, ki prehajajo od Javornikov prek Pivških jezer proti Ravniku in Nanosu (Polak 2005). Na širšem območju posega se je v sezoni 2018/20219 pojavljal trop v nastajanju Javorniki (sedem volkov), ki meji na vitalen trop Snežnik sever 2017 (pet volkov). (Bartol in sod. 2019).</p> <p>Vrsto lahko glede na velikost teritorijev na območju Dinaridov (cca 350 km²) pričakujemo na celotnem območju posega.</p>

navadni ris	<i>Lynx lynx</i>	Velikost in kvaliteta cone: 10.391,96 ha (D)
<p><i>Biologija vrste:</i></p> <p>Razen v času parjenja je samotar. Je specializiran plenilec, ki lovi iz zasede. Najpogostejši plen so manjši parkljarji (srnjad, gamsi), lahko pa pleni tudi jelenjad, divje prašiče, jazbece, zajce, divje mačke ter gozdne jerebe. Gozd, v katerem živi je lahko prekinjen s kmetijskimi površinami. Za preživetje so ključni zadostna količina plena ter strpnost s strani ljudi. Ris je plašna žival in človeku ni nevaren.</p>		
<p><i>Dejavniki ogrožanja:</i></p> <p>Na območjih, kjer je delež manjših parkljarjev majhen, je njegov glavni tekmeč volk. Za njegovo ohranitev je nujna vzpostavitev povezave med izoliranimi populacijami v Evropi.</p>		
<p><i>Grafični prikaz notranjih con vrste:</i></p> 		<p><i>Stanje vrste na območju prostorske ureditve:</i></p> <p>Fležar in sod. (2019) so na lovišču Javornik Postojna zaznali minimalno dva risa. Območje Javorniki–Snežnik predstavlja največji sklenjen življenjski prostor za risa v Sloveniji. Širše območje posega (gozdni predeli) je selitveni koridor med populacijami JV Alp in Dinaridov, zato je pojavljanje risa na tem območju pričakovano.</p>

rjavi medved	<i>Ursus arctos</i>	Velikost in kvaliteta cone: 10.466,95 ha (D)
<p>Biologija vrste: Je samotarska žival, ki lahko živi tudi do 35 let. Pri nas živi v bukovo-jelovih gozdovih dinarskega visokega krasa. Prehrana: 90 % rastlinojed (žiri, želodi, lešniki, orehi, maline, jagode, borovnice, robide, hruške, jabolka, slive, plodovi dreva in jerebika, trava, gobe ...), mravlje, mrhovina, mladiči rastlinojedov ipd. Zaradi velikosti telesa in energetske revne rastlinske prehrane, mora medved pojesti veliko količino hrane, kar pomeni, da potrebuje veliko časa, da jo najde. Pri tem prehodi velike razdalje ter se seli. Zimo prespi, vendar to ni pravo zimsko spanje.</p>		
<p>Dejavniki ogrožanja: Brlog, ki ne sme biti izpostavljen motnjam, je ključnega pomena za izbiro življenjskega prostora. To še posebej velja za samice, ki pozimi v njih kotijo mladiče. Pomembni so tudi mladi stadiji gozda, kjer uspevajo plodonosne vrste. Na izbiro življenjskega prostora močno vpliva človek.</p>		
<p>Grafični prikaz notranjih con vrste:</p> 		<p>Stanje vrste na območju prostorske ureditve: Areal rjavega medveda v Sloveniji je najbolj zahodni del areala populacije rjavega medveda v Srednji Evropi in predstavlja SZ rob strnjenega območja dinarske populacije (Strategija upravljanja z rjavim medvedom (<i>Ursus arctos</i>) v Sloveniji 2002). Osrednje območje razširjenosti vrste v Sloveniji je visoki kras, ki se deli na tri dele; zahodni visoki kras (937 km²) se razteza severno od AC Ljubljana–Postojna–Razdrto. Kljub temu, da je tukaj gozdni habitat zelo kvaliteten, je gostota medvedov majhna. (ZGS 2014)</p>

HT 8310 Jame, ki niso odprte za javnost	Velikost in kvaliteta cone: 15.229,88 ha (S)
<p><i>Opis HT:</i></p> <p>To so jame, vključno s pripadajočimi vodnimi telesi, ki niso odprte za javnost in so življenjski prostor specializiranih ali endemičnih vrst živali. Mednje sodijo različni nevretenčarji, zlasti hrošči, raki in mehkužci, ki imajo praviloma zelo omejeno razširjenost. Jame so prezimovališče in kotišče številnih netopirjev ter življenjski prostor človeške ribice. V Sloveniji jih najdemo v dinarskem svetu.</p>	
<p><i>Dejavniki ogrožanja:</i></p> <p>Ogrožajo jih onesnaževanje voda, množičen obisk turistov (osvetlitev, hrup) in ponekod odlaganje odpadkov.</p>	
<p><i>Grafični prikaz notranjih con HT:</i></p> 	<p><i>Stanje HT na območju prostorske ureditve:</i></p> <p>Jame na območju SAC se pojavljajo v vplivnem območju posega 2.000 m, in sicer so znane Jamski sistem Postojnska jama, Jazbina nad cerkvijo, Mačkovec, Jama v borovcih, Spodmol nasproti kasarne, Jazbina 1 nad kasarno, Jama 2 nad Lekinko, Brezence nad kasarno, Jama v Prehpasicah. Odkritje novih jam na območju je možno.</p>